

[Hans Nielsen.]

ikke, hvorledes de to andre Partier har det med deres Kærlighed overfor England, men det bliver der maaske Lejlighed til at faa Beviser for her i Dag. Jeg tvivler jo ikke om, at de kan have de bedste Hensigter; men paa den anden Side er der ogsaa Tegn, som tyder paa, at man tror, at man ikke er nødsaget til at gøre Indrømmelser overfor England.

Jeg maa sige, at saaledes som jeg kender de politiske Forhold, og saaledes som jeg kender Partiernes Stillinger, har jeg den højeste Tillid til den nuværende højtærede Udenrigsminister, og det vilde være en Ulykke for vort Land, om den nuværende Udenrigsminister skulde mangle ved de Forhandlinger, som skal føres mellem England og Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte spottende om det Arbejde, der var gjort forud for dette Lovforslags Udarbejdelse. Det ærede Medlem ved jo lige saa vel som jeg, at Embedsmændene har gennemarbejdet saa at sige alle tænkelige Emner, som vedrører dette Spørgsmaal, at der foreligger ikke Hundreder, men Tusinder af maskinskrevne Sider med Betragtninger, Oversigter og Beregninger om alle vore Handelsforhold. Hvorfor staaer det ærede Medlem og spotter det Arbejde, som jeg mener det danske Udenrigsministerium og det danske Handelsministerium med den største Dygtighed har varetaget, og som er ledet af den nuværende Udenrigsminister.

Den nuværende Udenrigsminister har i Udlandet og ogsaa her i Landet allerede været i Forbindelse med engelske ledende Politikere af den højeste Rang og kender deres Synspunkter, og jeg tror, at hele det danske Folk burde ønske, at den nuværende Udenrigsminister maatte faa Lov og Held til at træffe den Aftale, som vi forhaabentlig faar med England om dette vigtige Spørgsmaal. Men for at den højtærede Udenrigsminister fuldt ud kan være i Stand til at føre disse Forhandlinger paa den for Danmark bedste Maade, vil det være nødvendigt, at dette Lovforslag er ophøjet til Lov, saa at man ovre i England kan se, at i Danmark er der nu virkelig Villie til at skabe en bedre Handelsbalance Danmark og England imellem.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem, som nu talte, meddelte forleden Dag fra denne Talerstol, at han i særlig Grad var præget af tysk Aandskultur. Naar det ærede

Medlem siger det, saa tør jeg ikke benægte det, men jeg maa dog sige, at den Tale, vi nu har hørt, forekommer mig ikke at være særligt præget deraf. Navnlig maa jeg mene, at der ikke var meget af den logiske Klarhed og Konsekvens, som er et Særtegn netop for den tyske Aandskultur.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det var ganske mærkeligt i et Land som vort, Christen Bergs Fædreland, at et Lovforslag som dette ikke kunde vedtages. Jeg tror, at det ærede Medlem skal være meget varsom med at tage Christen Bergs Navn til Indtægt for et Lovforslag som det, her er fremsat. Og navnlig vil jeg advare det ærede Medlem, naar han i denne Forbindelse fremsatte den Udtalelse, at naar Folketinget har vedtaget en Lov, saa burde det være en Lov. Det er en lidt dristig Udtalelse. Det ærede Medlem har ligesom alle vi andre Medlemmer af Tinget højtideligt aflagt Løfte om at holde Grundloven, og efter denne Grundlovs Bestemmelser er der to Ting her i Rigsdagen; det er ikke nok, for at noget kan blive Lov, at eet Ting har vedtaget et Forslag, der kræves virkelig to Ting for at vedtage en Lov. Og selv om man siger, at man skal lade de døde hvile i Fred, tør jeg dog sige, at en Lov af den Beskaffenhed, at den lovgivende Folkerepresentation fraskriver sig al Indflydelse paa et Omraade, som er af saa indgribende Betydning for hele vort Folks Liv og Arbejde, tror jeg ikke, Christen Bergs Navn kan tages til Indtægt for.

Hvad Christen Berg har gjort en Indsats for, er dette, at Folketinget skulde være det Ting, hvoraf Regeringen udgaar, hvad det, som bekendt, ikke var i en Række Aar. Men det er det nu, og saa er det denne Regerings Pligt at samarbejde med Rigsdagen, saaledes at det, der kommer ud af dette Samarbejde, tjener hele Folkets Vel.

Det ærede Medlem fremsatte den Formening, at hele Befolkningen vilde beklage, om dette Lovforslag ikke blev vedtaget. Ja, jeg maa jo tro, at det ærede Medlem mener det, naar han siger det her fra Talerstolen. Men hvis det kommer til en Prøve, tror jeg lige godt, at det ærede Medlem vil lære noget andet.

Det ærede Medlem paaberaabte sig de forskellige Henvendelser, han havde. Men hvis vi ser paa de Henvendelser, der er rettet til Udvalget, og ved, hvordan Stillingen er i Erhvervslivet og hele Befolkningen i Øjeblikket, saa tør jeg sige, at det er ikke blot hele Landbruget og hele Handelen, men det er i Virkeligheden hele Erhvervslivet, der beder sig fritaget for at